

موشک‌های کروز غیرهسته‌ای با برد کوتاه‌تر در کره شمالی را موضوعی بی‌ارتباط با قطعنامه -های سازمان ملل تلقی کردند. با توجه به آنکه آزمایش موشک کروز با قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای توسط کره شمالی امری بی‌سابقه است، ایالات متحده باید این موضوع را شفاف سازد که این آزمایش‌های جدید در واقع نقض ممنوعیت همه‌جانبه دستیابی کره شمالی به فناوری‌های سلاح کشتار جمعی است.

دوم آنکه، دولت بایدن باید به تلاش‌های دیپلماتیک خود در برخورد با قابلیت‌های در حال رشد کره شمالی ادامه دهد. اگرچه کره شمالی همچنان به تماس‌ها و مقدمه‌چینی‌های دولت بایدن برای انجام گفت‌وگوهای مقدماتی بی‌قید و شرط واکنش منفی نشان می‌دهد، ایالات متحده باید مشخص کند در صورت تن دادن کره شمالی به محدودیت‌ها در ساخت و آزمایش سیستم‌های موشکی جدید،

چه مشوق‌هایی روی میز خواهد بود. سوم آنکه، عرضه نهایی موشک‌های کروز با قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای به نیروهای مسلح کره شمالی، چالش‌های عملیاتی و بازدارندگی جدیدی را برای متحدان ایالات متحده یعنی کره جنوبی و ژاپن ایجاد خواهد کرد. آمریکا باید به گفت‌وگو با این دو کشور و ارائه مشاوره به آنها در باب پیامدهای قابلیت‌های جدید پیونگ یانگ ادامه دهد تا این متحدان از نظر نظامی آماده باشند و بتوانند تنش در شبه جزیره کره را مدیریت کنند.

هسته- ای امتیازاتی ارائه خواهد کرد و در نهایت قابلیت‌های هسته‌ای کره شمالی تحت لوای کیم جونگ اون را به رسمیت خواهد شناخت.

پیامدهای سیاسی آزمایش موشکی کره شمالی

عرضه موشک کروز با قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای تأکیدی است بر این موضوع که کره شمالی به تلاشش برای بهبود و ارتقای قدرت هسته‌ای ادامه می‌دهد. «انکیت پاندا»، مسئول ارشد برنامه سیاست هسته‌ای در مؤسسه غیرانتفاعی کارنگی برای صلح جهانی، معتقد است سیاستگذاران ایالات متحده باید با پیامدهای متعددی در این خصوص دست و پنجه نرم کنند. وی در مقاله کوتاهی که در وب سایت مؤسسه کارنگی منتشر کرد، پیشنهادهایی را به منظور پیشبرد مذاکرات آینده با کره شمالی خطاب به سیاستگذاران ایالات متحده عنوان کرد:

نخست آنکه، اگرچه قطعنامه‌های موجود شورای امنیت سازمان ملل ساخت و آزمایش فناوری‌های مربوط به موشک بالستیک و سلاح‌های کشتار جمعی را در کره شمالی صراحتاً ممنوع می‌کند، ایالات متحده و متحدانش باید ساخت و آزمایش موشک‌های کروز با قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای را هم به مثابه نمونه تخلف و تجاوز تعبیر کرده و ممنوع اعلام کنند.

در اوایل سال ۲۰۲۱، جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده و د و ل-تسش آزمایش‌های

وفاداری سیاسی به خودش بهره برده است. کیم امروز برای توجیه رهبری‌اش، تنها در غیاب دستاوردهای اقتصادی، تنها می‌تواند بر دستاوردهای نظامی تکیه کند.

این عوامل حکایت از آن دارد که کارزار آزمایش موشکی کره شمالی در سال ۲۰۲۲ در همان مسیری به راهش ادامه خواهد داد که کیم در هشتمین کنگره حزب کارگر مشخص کرد. رویکرد کره شمالی بر این امر تأکید می‌کند که «توانایی دفاعی قوی این دولت هرگز مانعی بر سر راه دیپلماسی نیست بلکه ابزاری قدرتمند برای پیشبرد آن در مسیر درست و تضمین موفقیت آن است.» این مسیر به دنبال بهره‌برداری از رقابت ایالات متحده و چین و تشدید تنش‌ها است. در این رویکرد فرض بر این است که ایالات متحده به جای پذیرش خطر درگیری

اینکه «کیم جونگ اون» در سخنان خود درباره اولویت‌های کره شمالی در آغاز سال ۲۰۲۲، اشاره‌ای به اهداف دیپلماتیک نمی‌کند نشان می‌دهد، تمام توجه کیم به مسیری برای تحکیم جایگاه کره شمالی در قالب یک حکومت مقتدر هسته‌ای است

اعتمادسازی انجام داده بود، بازنگری کلی کند و موضوع شروع مجدد تمامی فعالیت‌های موقتاً تعلیق شده را سرعت مورد بررسی قرار دهد. این بیانیه برای کره شمالی این امکان را فراهم کرد تا برای نخستین بار از سال ۲۰۱۷ به این سو، با پرتاب موشک بالستیک میان برد هواپیمای ۱۲ در سی‌ام ژانویه، خویشتنداری خود را کنار بگذارد.

اگر آخرین آزمایش موشکی کره شمالی حاکی از آن باشد که این کشور واقعاً به مسیرش در سال ۲۰۱۷ برگشته است، باید دید که چرا وضعیت کلی بسیار متفاوت از آن چیزی است که در سال ۲۰۱۷ و بعد از آزمایش موشکی این کشور رخ داد، زیرا در آن زمان تنش‌ها به شدت بالا گرفت.

امروز رقابت اصلی قدرت میان ایالات متحده و چین و برقراری روابط استراتژیک نزدیک-تر بین «شی جین پینگ» و «کیم جونگ اون»، توانایی شورای امنیت سازمان ملل را برای افزایش تحریم‌های بین‌المللی علیه کره شمالی فلج کرده و امکان از سرگیری آزمایش‌ها را برای این کشور فراهم آورده است. مخالفت چین و روسیه با تحریم‌های بیشتر علیه پیونگ یانگ باعث شده است که دولت بایدن نتواند آزمایش‌های موشکی کره شمالی را از طریق شورای امنیت سازمان ملل و در عرصه جهانی محکوم اعلام کند.

موقعیت دولت رو به زوال «مون جائه این»، رئیس‌جمهور کره جنوبی، به عنوان یک واسطه بالقوه برای کاهش تنش میان کره شمالی و ایالات متحده دیگر مساعد نیست. سمت و سوی سیاست‌های آینده کره جنوبی در قبال کره شمالی به نتیجه انتخابات ریاست جمهوری نهم مارس بستگی خواهد داشت.

تمرکز دولت بایدن بر اوکراین و ایران و رقابت استراتژیک آمریکا با چین، به احتمال زیاد از منظر کره شمالی گواهی بر حواس‌پرتی دولت ایالات متحده فرض شده است و پیونگ یانگ این وضعیت را فرصتی برای تحکیم بیشتر قابلیت‌های هسته‌ای‌اش تلقی کرده است. به-خصوص رقابت استراتژیک چین و ایالات متحده انگیزه‌های این دو کشور را برای آنکه به طور مشترک برای خلع سلاح هسته‌ای بر کره شمالی فشار بیاورند، از بین برده است.

ریسک این آزمایش‌ها برای «کیم جونگ اون» در سال ۲۰۲۲ احتمالاً بسیار بیشتر از سال ۲۰۱۷ خواهد بود، چراکه در آن زمان سیاست کیم در پیگیری توسعه اقتصادی و نظامی در واقع بر داشتن قدرت و رفاه ملی به صورت همزمان تأکید داشت. نمی‌توان از میزان تبعات سیاسی شکست گفت‌وگوهای مستقیم کیم و ترامپ در داخل کره شمالی آگاهی کاملی داشت، اما به نظر می‌رسد که کیم از انزوای خودخواسته کره تحت شرایط همه‌گیری کووید-۱۹ به منزله فرصتی برای متمرکز ساختن دوباره کنترل اقتصادی و اولویت بخشیدن به